

העולם אומרים: מי שהקדוש ברוך הוא רוצה לעשותו נער הוא לוקח אשתו ממנו. כי אשה כשרה היא בחינת (משלי י"ב, ד'): "אשת חיל עטרת בעלה". וכשמתה חס ושלום הוא בחינת (איכה ה', ט"ז): "נפלה עטרת ראשנו ראשי תבות נער:

הכתר כנודע מעלת האשה גדולה משל האיש בסוד מלכות עטרת בעלה.

והנה האיש מרמוז על התורה והאשה מרמזת על התפילה, ובדרך כלל גדולה מעלת התורה על מעלת התפילה, ולזאת אנו אומרים שלא עשני אשה כי לאנשים יש עניין התורה ולאשה יש עניין התפילה וע"כ אנו משבחים את השי"ת על שנתן לנו את תורתו משא"כ נשים שפטורות מלימוד התורה, אך כל זה הוא בבחי' הפועל, אך בשורש הדברים כתיב (תהלים קי"ח כ"ב) אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה, ואבן היא בסוד המלכות כנודע (תיקוני זוהר ס"ב ע"א) והבונים אלו הת"ח שעליהם נאמר ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך (ברכות ס"ד ע"א), וכלומר שעיקר החשיבות אצל הת"ח הוא התורה ומואסים קצת בתפילה, אך באמת היתה לראש פינה כי ת"ח שזוכה להחשיב מעלת התפילה ומתפלל בכוונה שלימה אזי

וביאר העניין עפ"י מה דאיתא בכתבי רבינו הרש"ש הק' בעניין יחוד הוי"ה אדנ"י שכאשר מקדימים שם אדנ"י להוי"ה (כזה: אידהנוי"ה) היינו שמקדימים בחי' הנקבה לבחי' הזכר אזי היחוד הוא יותר מעולה מאשר היחוד שמקדימים בחי' הזכר לנקבה היינו שם הוי"ה לאדנ"י (כזה: יאהדונה"י), ואף שמצד הסברא נראה להיפך שהזכר מעולה מן הנקבה ואעפ"כ מחדש רבינו הרש"ש שלא כן הדבר, והעניין הוא שתכלית היחוד הוא כאשר המלכות נעשית עטרת בעלה בסוד היחוד שיתגלה לעתיד לבוא שהמלכות תעשה עטרה לראש בעלה, והנה אנו אומרים בכל יום בברכות השחר ברכת שלא עשני אשה, ואמנם הנשים מברכות שעשני כרצונו, ולכאורה עפ"י פשוטם של דברים האשה היא כמצדיקה עליה את הדין שעשני כרצונו משא"כ האיש משבח את השי"ת שלא עשני אשה, ואמנם העניין שעשני כרצונו הוא שבעולם הרצון שהוא מידת

* נאמר אור ליום ו' פרשת שופטים תשס"ה.

עטרת ראשנו היא מידת המלכות שהיא עטרה לבעלה, וע"כ מתפללים שיבנה בית המקדש במהרה היינו שנוכה לשלמות התפילה וממילא – ותן חלקנו בתורתך.

ואמנם בכלל מידת המלכות היא מידת המשפט צדק כמו שנאמר **שופטים ושופרים תתן לך בכל שערך ושפטו את העם משפט צדק**, וצדק הוא בבחי' המלכות כנודע (תקוני זוהר דף י"ז), ומשפט היינו משפט התורה וצדק הוא כשפועלים המשפט למעשה ע"י הדיינים האמיתיים ואזי תיכון מידת המלכות, וע"כ אמרו רבותינו ז"ל (שמות רבה ל' י"ט), דכל התורה תלויה במשפט, וזהו מדוע שאין לנו מוחין שלמים בעבודתו ית' כי נחסר ממנו עניין המשפט צדק, וכן איתא ברמב"ם (בפירושו על משניות סנהדרין א' ג') שתנאי לביאת המשיח הוא כשישובו השופטים כבראשונה כמו שנאמר (ישעיה א', כ"ו) אשיבה שפטיך כבראשנה ויעציק כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה, בב"א.

זוכה להמשיך גם בתורתו מוחין גדולים ביותר, ואז המלכות שהיא התפילה נעשית עטרת לבעלה היא התורה, וכמו שהעיד על עצמו ר' יהונתן אייבשיץ שביום שהתפלל בכוונת הלב 'אהבה רבה' זכה לחדש חידושים נפלאים בתורה אך ביום שמיעט לפי מדרגתו בכוונה בברכת אהבה רבה לא היה יכול לחדש חידושים בתורה.

וזה מה שאמר כאן רבינו ז"ל, העולם אומרים: מי שהקדוש ברוך הוא רוצה לעשותו נער הוא לוקח אשתו ממנו. כי אשה כשרה היא בחינת (משלי י"ב, ד'): "אשת חיל עטרת בעלה". וכשמתה חם ושולם הוא בחינת (איכה ה', ט"ז): "נ'פלה ע'טרת ר'אשנו ראשי תבות נער: וכלומר שבעת שהאדם מאבד את אשתו (וכן הוא בגשמיות רח"ל) היא בחי' המלכות היינו התפילה אזי הוא נעשה לבחי' נער היינו שאין יכול לחדש חידושים אמיתיים ואין לו מוחין שלמים בתורה, וזהו בבחי' 'נ'פלה ע'טרת ר'אשנו' שכאשר בית המקדש שהוא בבחי' 'בית תפילה' חרב אזי נפלה

